

PRASA A OVAD

V jedno horúce slnečné popoludnie sa prasa lenivo vyvalovalo na obrovskom poli plnom hustého žita. Vysoké klasy osvetlené slnečnými lúčmi vyzerali ako nádherné zlaté tanečnice.

"To je pohoda, len si tu tak hoviet' a nič nerobiť." Zakrochkalo lenivo prasa a prehodilo sa na druhý bok. Vystrelo si spokojne paprčky a povyt'ahovalo sa. Po chvíli mu začalo byť veľmi horúco. Slnečné paprsky prudko žiarili cez zlaté klasy priamo na unudené prasa. Rozmýšľalo, ako si na tom poli urobiť tieň a trošku sa skryť.

"Nechce sa mi nikam teperit' a po poli hľadat' skrýšu. Poohýbam si tu ja pekne klasy a urobím si striešku a malý dom." A tak sa pomaly pustilo do ohýbania klasov spokojné so svojim skvelým nápadom. Nemotorne chňaplo po klasoch a ohýbalo ich. Klasom sa to však nepáčilo. Chceli sa vynímať na lúke a nasávať slnečné lúče. V tom im na pomoc prišiel ovad. Pristál si rovno na chrbte prasat'a a začal ho štekliť po celom tele a znepríjemňoval mu prácu. Prasa sa zlostilo a paprčkami sa oháňalo, aby ovada od seba odohnalo. Ovad však otravoval prasa viac a viac. Po hodnej chvíli sa prasa rozčertilo a začalo sa metať zo strany na stranu, rozhadzujúc paprčkami vo vzduchu.

"Zmizni z môjho tela ovad jeden otravný! Nevidíš, že tu tvrdo pracujem? Kvik, kvik." No ovad sa nedal odbiť a spokojne si hopkal po hlave prasat'a.

"Ty že pracuješ?" Rozchichotal sa z celého hrdla ovad. **"Ja vidím, že sa tu len vyval'uješ a lámeš chuderky klasy. Necháš ich prasa jedno?!"** Namosúrene prasa sa od zlosti ešte viac metalo a krochkalo. Vyvalilo sa na chrbát a vo vetre rozvalovalo labkami a jačalo od únavy a zlosti. V tom sa spustil ukrutný vietor, ktorý so sebou priviaval náhly lejak. Ovad odletel, aby sa skryl. A prasa? To si tam moklo na daždi a nadávalo na ovada a celučičký svet.

Aké je v bájke ponaučenie detí?

Komu sa nelení, tomu sa zelení. Lenivec nemusí zostať navždy lenivcom.

